

מ"ת 39899/05 - ג'סאן ערטול נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 39899-05-15 מדינת ישראל נ' פלאח(עציר) ואח'
תיק חיזוני: פמצ' 13/5400

מספר בקשה: 18

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט תאופיק כתלי'
ה המבקש ג'סאן ערטול
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

1. לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטתי מיום 15.06.01, בה קבעתי כי המבוקש, הוא המשיב 5 בבקשת המעצר המקורי, יושך לשחות בתנאי מעצר בית מלא, בתנאים שפורטו בהחלטת בית משפט השלום בראשון לציון מיום 14.05.15, בהם הפקדת ערבען בסך 10,000 ₪, צו עיכוב יציאה מן הארץ, הפקדת ערביות צד ג', איסור ליצור קשר עם יתר המעורבים בפרשה ואיסור לעסוק בעריכת-דין.

2. המבוקש הוא עורך-דין העוסק, בין היתר, בתחום המקראקיין. הוא מואשם בכך שקשר קשר עם אחרים להשתלט על חלקיota קרקע באמצעות זיופ מסמכים והעברת הבעלות לידיים במרמה, תוך נישול הבעלים החוקיים מזכויותיהם.

כן, באישום מס' 13 בכתב האישום מתואר קשר במסגרת זיפוי המבוקש, עצמו או באמצעות אחרים, שני "פוי" כוח נוטרוניים וחוצה מכיר, שבאזורם פברקו עסקה שבה הועברו זכויות היורשים של המנוח אסמעיל חסן אסמעיל אסעד ז"ל, בחלוקת מקראקיין בשטח 7 דונם בשפרעם, לידיו של אדם אחר. תוך כדי ביצוע מעשי המרמה והזיופ הגיע המבוקש הצהרות שקריות לרשות המסת, והוא ניסה לשכנע אישת שהגישה בשל מעשים אלה תלונה במשטרה, לבטל את תלונתה בתמורה ל-15,000 ₪. עוד אמר המבוקש לעורך-דיןה של אותה מתלוונת, אשר ביקש לדעת מי הם האנשים שהגיעו יחד עם המבוקש למשרדו עם ההצעה האמורה, שלא כדי לו להתערב בעניין זה, משומם שמדובר באנשים מפחדים עם נשק.

במקורה אחר, המפורט באישום מס' 15, זיפוי המבוקש, יחד עם אחרים, ארבעה "פוי" כוח נוטרוניים, שבאמצעותם מכרו הקושרים, בהם המבוקש, חלקים מחלוקת בשטח של כ-12.3 דונם, השיכת לירושה של

המנוהה פירוז דחדל ז"ל, ללא הסכמתו של הירוש (להלן: "**פיידל**"). גם במקורה זה הוגשה הצהרה שקרית לרשות המסים ואף נרשמה הערת אזהרה לטובת הרוכש. עקב לכך הגיע פידל לתולנה במשטרה, ובמקביל פנה לבית-המשפט בבקשת כי ינתן צו מנעה זמני האסור על העברת הבעלות בקרקע.

عقب הגשת התולנה פנהعادיל פאלח, הוא המשיב 1 בבקשת המעצר המקורי, לפידל, ובונכות גורמים עבריניים הטich בו כי מדובר במעשה שללאיעשה. פאלח הציג בפני פידל את אחד מייפויי הכוח המזוייפים, עליו חתמה לכואלה המנוהה, ומבקשת אישר כי המנוההחתמה בפניעל ייפוי הכוח, בידעוו כי מדובר בדבר שקב. פידל, שפחד מאד מהמעורבים, הסכים בלית ברירה לבטל את תלונתו בתמורה לכך שפלאוח ישלם לו סך של 180,000 דולר וכן ישלם את חיוב מס השבח בגין העסקה.

עוד טוען, כי המבקשת עשה שימוש במספר הזדמנויות במסמכים המזוייפים, לצורך רישום ודיוח שאינו אמיתי.

3. בגין מעשים אלה מיחסות לבקשת עבירות לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977, בהן: קשר קשור לביצוע פשע (שתי עבירות), זיוף מסמך בכונה לקבל באמצעות מחרירות (מספר מקרים), שימוש במסמך מזויף (מספר מקרים), ניסיונו לקבלת דבר מרומה בנסיבות מחייבות (שתי עבירות), הדחה בחקירה (שתי עבירות) וסחיטה באוימים. עוד מיחסות לו עבירות לפי חוק מס' 1 מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963, בדבר מסירת הצהרה לא נcona ביודען (מספר עבירות) ומיסירת ידיעה לא נcona במטרה להתחמק ממש (מספר עבירות); וכן עבירות של הלבנתה, לפי חוק איסור הלבנתה הון, התש"ס-2000; ומרימה, לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסת [נוסח חדש].

טענות הצדדים

4. המבקש טוען כי חלפה, וכן עלולה לחלו', תקופה ממושכת עד לתחילה הדין בעניינו; כי יש מקום להתחשב בכך שהוא נעדר עבר פלילי ומשמעות הבית בו הוא נתן עתיד לפגוע באופן חמור במשלח ידו; ולא קמה כל מסוכנות מביטול מעצר הבית.

במהלך הדין בבקשת הסביר בא-כח המבקש כי כב' השופט ט' ערפת, בפניו מתנהל התקיך העיקרי, ציין במהלך הדין הקודם שההוכחות בתיק יחולו להישמע, ככל הנראה, רק בחודש נובמבר. כן הפנה למספר הנאים בתיק ולעובדת שחלקם טרם הסדרו את הייצוג, להיקפו של חומר החקירה ולהליכים מוקדמים הצפויים לעכב את הדין.

עוד טוען, כי העבדה שמדובר בהחלטה המאריכה תנאי מעצר קודמים, שהושטו במסגרת הליך של מעצר ימים, פותחת פתח לבקשת לגיש בקשה לעיון חוזר; וכי מדובר בעורף-דין המפרנס משפחה; שעם סיום החקירה לא מתקיים עוד חשש מפני שיבושה; וכן שחלקן של המבקשת בעבירות הוא קטן.

בסוף הדברים ביקש הסגנו לאפשר לבקשת לנחל את עסקיו בשעות היום, תוך קביעת כי כל הפרה תביא לעצמו המיידי.

לצ"ן, כי לאחר שנשמעו טיעוני המשיבה, הצהיר בא-כוח המבוקש שמרשו ממשיך לעסוק בעריכת-דין, כשלהבנתו בית-המשפט לא הטיל עליו במסגרת ההחלטה הקודמת שם תנאי נוסף מעבר להוראה כי המבוקש ימשיך לשוחות בתנאי מעצר בית מלא בתנאים שפורטו בהחלטת בית משפט השלום.

5. המשיבה מתנגדת לבקשתה.

לדברי בא-כוח המשיבה, אין בפי המבוקש טיעון משכנע לשינוי ההחלטה המורה על המשך שהייתו במעצר בית, וכאשר לאור מהות האישומים אין כל מקום לבטל את התנאי האסור עליו לעסוק בעריכת דין, כך שנשמעת הבסיס מתחתטענה כי ביטול מעצר הבית יאפשר לו להמשיך להתפרנס.

עוד נטען, כי אין כל ראייה לפגיעה הנבעת בפרנסתו של המבוקש; ושאין לקבל טענה לחלוּף זמן הנשענת על ההערכה הספקולטיבית באשר לעתיד לבוא.

דין והכרעה

6. לאחר עיון, רואה לדחות את הבקשה לעיון חוזר ולהורות על המשך שהייתו במעצר בית מלא.

כמו כן, רואה להבהיר כי לבד ממעצר הבית הוותק על המבוקש התנאים הבאים, וזאת עד לתום ההליכים או עד למתן החלטה אחרת:

א. איסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים בפרשה.

ב. איסור עיסוק בעריכת-דין.

ג. איסור יציאה מן הארץ.

ד. הפקדת ערבות בסך 10,000 ₪.

ה. הפקדת ערבותותצד ג'.

7. ראשית אציגן, כי יש לראות בחומרה את הצהרת בא-כוח המבוקש לפיה מרשו ממשיך לעסוק בעריכת-דין, שעה שבמסגרת ההחלטה מיום 01.06.15 נקבע במפורש כי ימשיכו לחול התנאים שנקבעו בהחלטת בית-משפט השלום. נדמה כי "הפרשנות המוצמצמת" בה בחר המבוקש אינה אלא תחכחות הרואה לגנאי, שיש בה ללמד על מידת האמון שיש ליתן בו.

איסור העיסוק בעריכת דין, אף כי הגבל ל-30 ימים במסגרת ההחלטה בית משפט השלום, הוארך עד לתום ההליכים מכוח ההחלטה מיום 01.06.15. ככל שהוא ספק בעניין זה, ולטעמי לאור מהות האישומים ותוכן הנימוקים לא היה כל מקום לספק שכזה, מן הראויה היה לפנות בבקשת הבירה לבית-המשפט.

8. שנית, ביחס לנטען בדבר חלוף הזמן והערכתה כי ההליכים בתיק העיקרי יתארכו זמן רב, לעת זה איני סבור כי חלף זמן רב מאז הוחלט על הגבלת תנוועתו של המבוקש באופן המצדיק עיון מחודש בתנאי המעוצר. החלטת בית משפט השלים ניתנה ב-15.05.2014 והחלטתי המאריכה את התנאים שנקבעו בה ניתנה ביום 01.06.2015, קרי - לפני חדש וחצי. במהלך תקופה זו לא התרשםתי מישינוי נסיבות המצדיק שניינן התנאים, ובכל הנוגע למידת האמון הנמלדת מואפן התנהלותו של המבוקש במהלך פרק זמן זה, זו אינה גבואה כפי שהובאה לעיל.

9. נתתי דעתך לטענות בדבר פגיעה בפרנסת המבוקש, אלא שלא מצאתי כי יש בהן לשנות מן ההחלטה. זאת, הן בשל התרומות כי בכל מקרה, במצב הריאי הנווכחי, אין כל מקום לאפשר למבוקש לעסוק בעריכת דין; והן מושם שהלכה למעשה לא הובאו כל ראיות בקשר לפגיעה הנטענת בצרפת, ומנגד אף טוען כי המבוקש ממשיר לעסוק ממוקם מעצרו בעריכת דין חרף האיסור.

10. כאמור בהחלטתי הקודמת, מקריאת כתב האישום עולה כי המבוקש היה מעורב, לאורה, בשני מקרים בהם זיפו מסמכים לצורך העברת בעלות במרקען במרמה ולא הסכמת הבעלים החוקיים. המעשים בוצעו תוך קשר ושיתוף פעולה עם אחרים, כשהמבוקש מועל באמון שניית לו על-ידי הציבור ומפר את חובותיו האתיות והמקצועית.

מעבר לפעולות הדין ומסירת הנסיבות השקריות לרשותו המס, המבוקש נטל חלק פעיל בפעולות של הדחת עדים ואיומים. המבוקש העביר כספים למחלונת על מנת שתבטל תלונתה, ואף השמיע באזניו של עורך-דין איומים מרמזים, כי מעורבים אחרים יפגעו בו אם יבחר להתערב בעניין. לגבי אותו איום קבעתי, כי חרף הלשון המרמזות וה"עדינה", אין מדובר בעניין של מה בכר, ובוודאי כאשר הוא נאמר על-ידי עורך-דין שהוא שותף לדבר עבריה של אותם מפגעים פוטנציאליים, וכן כי אין לראות בדברים ממשום זהירה תמיימה בנסיבות אלה, אלא יש להסיק כי מדובר באיום לפגיעה בגוף ובנפש.

כן, גם לגבי האישום השני, המבוקש נטל חלק בחזוף המסמכים ופעולות המרמה, ושיתף פעולה באופן פעיל עם מגוון המאים שיזם מшиб 1, תוך שהוא משקר לפידול ובכך מעיצים את חששו מפני המעורבים.

11. בכל אלה יש להצביע על קיומו של יסוד סביר לחשש ששחרור המבוקש יביא לשיבוש הליכי משפט, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות. חשש זה לא התעמעם ולא נמוג בתקופה שלחלפה מאז ניתנה ההחלטה, ואין כל מקום להסיק כרגע מה יהיה המצב בעוד מספר חודשים, כפי שטווען המבוקש.

12. עוד יש בנסיבות להצדיק את האיסור החל על המבוקש לעסוק בעריכת דין, נוכח ההתרומות כי הוא אינו ראוי לאמון אשר ניתן בו עת הווסף לעסוק במקצוע, ולאור החשש מפני פגעה נוספת בנזק הציבור ובאינטרסים החוקיים והלגייטימיים של לקוחותיו הפוטנציאליים ושל אנשים אחרים העולמים להיפגע ממעשיון; כמו גם החשש המוגבר, נוכח היותו עורך-דין והשימוש שעשה במקצועו לצורך זה, לשיבוש הליכים ולפגיעה בראיות.

13. סוף דבר, הבקשה לעיון חוזר נדחתה.

הմבוקש ימשיך לשוחות במעצר בבית על-פי התנאים שפורטו.

ניתנה היום, כ"ט تمוז תשע"ה, 16 ביולי 2015, בהעדך
הצדדים.